

ninger fra CPR til private er opretholdt i nærværende lovforslag, jf. § 38, stk. 5, og § 42, stk. 6.

Lokalvejvisere bygger på en lang tradition i kommunerne, hvor størsteparten af kommunerne har givet adgang til udgivelse af lokalvejvisere, som trykkes af private forlag o.lign.

Indenrigsministeriet har derfor ikke foreslået en afskaffelse af kommunernes hidtidige mulighed for at beslutte, at der kan videregives oplysninger til brug for trykning af lokalvejvisere, men alene en opretholdelse af den gældende ordning, herunder som fastsat i stk. 2, at oplysningerne ikke må anvendes eller videregives til brug for offentliggørelse i elektronisk form, f.eks. på Internet.

Til § 48

Bestemmelsen i stk. 1 giver adgang til de samme oplysninger, uanset om disse er registreret i CPR eller findes i ældre folkeregistermateriale.

Der gælder efter stk. 2 de samme begrænsninger for anvendelsen af oplysninger udleveret efter stk. 1 som i § 44.

Til § 49

Med bestemmelsen, der stort set svarer til folkeregistreringsbekendtgørelsens § 25, stk. 1, hjemles en fortsættelse af den i 1993 indførte adgang til gammelt folkeregistermateriale for bl.a. slægtsforskere. Bestemmelsen vedrører således materiale, der stammer tilbage fra folkeregistreringens indførelse i Danmark i 1923/24 og frem, og som ikke er blevet overført af kommunerne til CPR - og dermed foreligger elektronisk - ved dettes systems oprettelse i 1968 eller senere.

Bestemmelsen i folkeregistreringsbekendtgørelsens § 25 blev udformet efter drøftelse med Rigsarkivaren. Liberaliseringen i 1993 af tilgængelighedsbestemmelserne for ældre folkeregistermateriale skete, idet der efter alt at dømme er tale om et materiale, som i stigende omfang vil blive efterspurgt af slægtsforskere. Der er samtidigt i samarbejde med Rigsarkivaren sikret, at adgangen til gammelt folkeregistermateriale dels kan tilgodese behovet i forbindelse med slægthistoriske undersøgelser, dels ikke afhænger af den omstændighed, om materialet er afleveret til landsarkiverne eller ej.

I forhold til den gældende ordning udvides adgangen til også at omfatte oplysning om slægtskabsforhold bortset fra oplysning om nulevende slægtninge.

Det bemærkes, at med lovforslaget om behandling af personoplysninger videreføres den gældende retstilstand, hvorefter oplysninger om afdøde personer kun omfattes af databeskyttelseslovgivningen, hvis

oplysningerne direkte eller indirekte kan knyttes til identificerbare levende personer.

Til § 50

Ved en persons død er der behov for udredning af slægtskabsforhold m.v. af hensyn til skiftet, udbetaling af eventuel forsikringssum o.lign. Det vil i mange år endnu være nødvendigt med manuelle - og dermed ofte besværlige - undersøgelser af slægtskabsforhold m.v. i sådanne situationer. Dette skyldes, at CPR først blev etableret i 1968, og at der kun for børn (personer) født efter 1. januar 1968 er gennemført en systematisk henvisning mellem forældre og børn i CPR. Ved en persons dødsfald er det således kun vedkommendes børn født og folkeregisteret i Danmark efter 1. januar 1968, der med sikkerhed fremgår af CPR.

Udover oplysningerne registreret siden 1968 i CPR råder kommunerne over ældre folkeregistermateriale - i visse tilfælde helt tilbage til 1923/24 - hvis det ikke er afleveret til landsarkiverne.

Der vil i almindelighed ikke blive foretaget bobehandling her i landet, hvis der foregår bobehandling i udlandet. Der foregår heller ingen bobehandling, hvis boets midler er beskedne.

Nærværende bestemmelser i stk. 1-3 har til formål at skabe hjemmel for en fremtidig smidig - og hurtig - adgang til de nødvendige oplysninger, herunder om slægtskabsforhold, også i ældre folkeregistermateriale i forbindelse med skifte m.v. ved en persons død. Dette gælder også, uanset om oplysningerne er beskyttede eller vedrører nulevende eller afdøde personer. Tilsvarende adgang til oplysninger i CPR er omfattet af bestemmelserne i § 43, stk. 2 (retlig interesse).

Bestemmelsen i stk. 1 skal også ses på baggrund af den ny dødsboskiftelov, jf. lov nr. 383 af 22. maj 1996 om skifte af dødsboer, som trådte i kraft 1. januar 1997. Bobestyrere er efter bestemmelsen i § 11 i denne lov enten nogle, Justitsministeriet har autoriseret, eller testamentsindsatte, som skal opfylde nærmere angivne betingelser for at virke som sådan. Efter dødsboskiftelovens § 36 udleverer skifteretten et bo til behandling ved en bobestyrer, bl.a. hvis det er usikkert, hvem der er arvinger. Det påhviler bobestyreren efter dødsboskiftelovens § 46 at finde ud af, hvem der er arving, ligesom bobestyreren skal afklare tvivlsspørgsmål om, hvorvidt en arving eller legatar er i live.

Der fastsættes samme krav til identifikation af den afdøde ved forespørgsler efter bestemmelserne i stk. 1 - 3, som i § 42, stk. 6.